

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Prawna

2012/0193(COD)

2.7.2013

PROJEKT OPINII

Komisji Prawnej

dla Komisji Kontroli Budżetowej oraz Komisji Wolności Obywatelskich,
Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za
pośrednictwem prawa karnego
(COM(2012)0363 – C7-0192/2012 – 2012/0193(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Tadeusz Zwiefka

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PA_Legam

POPRAWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej oraz do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako do komisji przedmiotowo właściwych, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy Umocowanie 1

Tekst proponowany przez Komisję

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 325 ust. 4,

Poprawka

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 2,

Or. en

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

Korupcja stanowi szczególnie poważne zagrożenie dla interesów finansowych Unii, a w wielu przypadkach może być powiązana także z postępowaniem noszącym cechy nadużycia finansowego. Konieczna jest zatem szczególna kryminalizacja w tym obszarze. Należy zagwarantować objęcie definicją odpowiednich przestępstw, niezależnie od tego, czy dane postępowanie stanowi naruszenie obowiązków służbowych, czy też nie. W odniesieniu do przestępstwa łapownictwa biernego oraz sprzeniewierzenia zachodzi potrzeba włączenia definicji urzędników publicznych obejmującej wszystkich urzędników, niezależnie od tego, czy

Poprawka

W odniesieniu do przestępstwa łapownictwa biernego oraz sprzeniewierzenia zachodzi potrzeba włączenia definicji urzędników publicznych obejmującej wszystkich stosownych urzędników, niezależnie od tego, czy zajmują oficjalne stanowisko w Unii, w państwie członkowskim czy w państwie trzecim. Coraz częściej zarządzaniem środkami Unii zajmują się osoby prywatne. Aby można było właściwie chronić fundusze Unii przed korupcją i sprzeniewierzeniem, definicja urzędnika publicznego do celów niniejszej dyrektywy powinna objąć także osoby, które wprawdzie nie zajmują oficjalnego stanowiska, ale otrzymują i w podobny

zostali mianowani, wybrani, czy też zatrudnieni na podstawie umowy o pracę, którzy sprawują formalny urząd, jak również osoby sprawujące funkcje polegające na świadczeniu usług publicznych na rzecz obywateli, lub świadczeniu ich ogólnie w interesie publicznym, bez sprawowania formalnego urzędu, takich jak wykonawcy zaangażowani w zarządzanie funduszami UE.

sposób sprawują funkcję publiczną w odniesieniu do środków Unii, np. wykonawców uczestniczących w zarządzaniu takimi funduszami.

Or. en

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do celów niniejszego artykułu „urzędnik publiczny” oznacza:

Do celów niniejszego artykułu „urzędnik publiczny” oznacza:

(a) wszystkie osoby pełniące funkcję w służbie publicznej na rzecz Unii lub w państwach członkowskich albo państwach trzecich, poprzez sprawowanie urzędu legislacyjnego, administracyjnego lub sądowego;

(a) urzędnika „unijnego” lub „krajowego”, w tym krajowego urzędnika innego państwa członkowskiego i krajowego urzędnika państwa trzeciego;

(i) termin urzędnik „unijny” oznacza:

– osobę, która jest urzędnikiem lub innym pracownikiem zatrudnionym na umowę w rozumieniu Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej lub warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej,

– osobę oddelegowaną do Unii Europejskiej przez państwo członkowskie lub organ publiczny lub prywatny, która wykonuje funkcje równoważne funkcjom wykonywanym przez urzędników unijnych lub innych pracowników.

Członkowie organów powołanych na podstawie traktatów oraz pracownicy takich organów traktowani są jak urzędnicy unijni w zakresie, w jakim nie stosuje się do nich Regulamin pracowniczy Unii Europejskiej lub warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej;

(ii) termin „urzędnik krajowy” należy rozumieć zgodnie z definicją „urzędnika” lub „urzędnika publicznego” zawartą w prawie krajowym państwa, w którym dana osoba sprawuje swoją funkcję.

Jednak w przypadku postępowania, które dotyczy urzędnika państwa członkowskiego lub krajowego urzędnika państwa trzeciego i które wszczęto w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie, w którym wszczęto postępowanie, nie jest zobowiązane stosować definicji „urzędnika krajowego”, chyba że jest ona zgodna z jego prawem krajowym.

(b) wszystkie inne osoby niesprawujące takiego urzędu, ale pełniące funkcję w służbie publicznej na rzecz Unii lub w państwach członkowskich albo państwach trzecich i uczestniczące w zarządzaniu interesami finansowymi Unii lub w podejmowaniu odnośnych decyzji.

(b) inną osobę, która otrzymała i sprawuje funkcję publiczną obejmującą zarządzanie interesami finansowymi Unii lub podejmowanie decyzji w sprawie tych interesów w państwach członkowskich lub w państwach trzecich.

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka opiera się na obecnej definicji urzędnika zawartej w pierwszym protokole do obowiązującej konwencji PIF, którą państwa członkowskie dobrze znają i akceptują.